

003429

Repertoriumnummer 2018/ 6899
Datum van uitspraak 17 september 2018
Rolnummer 2017/RK/31

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer B1
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001234422-0001-0009-01-01-1

2017/RK/31

1. **Marc Aloïs POTTELANCIE**, kantoorbediende, geboren te Diksmuide op 24 mei 1970 en wonende te 2018 Antwerpen, Lentestraat 11/202;
2. **Peter Leo Aline VAN HERCK**, kantoorbediende, geboren te Duffel op 4 oktober 1960 en wonende te 2547 Lint, Bethaniëlaan 12;
3. **Steve TEMMERMAN**, zonder gekend beroep, geboren op 27 juni 1977 en wonende in Nederland, te 4561 ZE Hulst, Moerschansstraat 234;
4. **Yves Willy Jeanine BEUNEN**, technicus, geboren te Werl (Duitsland) op 5 juli 1958 en wonende te 2930 Brasschaat, Peter Benoitlei 77;

appellanten,

de eerste, de tweede en de vierde appellant zijn verschenen in persoon en werden bijgestaan door mrs. Jan Buelens & Lies Michielsens, beiden advocaat te 2018 Antwerpen, Broederminstraat 38 (ref.: 160609), die tevens verschenen zijn voor de derde appellant;

tegen de beschikking van de ABkg kamer van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, van 30 mei 2017, aldaar gekend onder nr. A.R. 17/27/C;

tegen:

NV CNH INDUSTRIAL BELGIUM, met vennootschapszetel gevestigd te 8210 Zedelgem, Léon Claeysstraat 3A, met uitbatingszetel te 2030 Antwerpen, Haven 204, Wilmarsdonksteenweg 32 en ingeschreven in de kruispuntbank van ondernemingen onder nr. 0400.444.803;

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door mrs. Erik Thiers & Tom Lemense, beiden advocaat te 2000 Antwerpen, Vlaamsekaai 54-57 (ref.: 2017/0124);

* * * * *

Gelet op de bestreden beschikking van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, van 30 mei 2017, waarvan geen akte van betekening wordt voorgebracht, alsmede het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie van dit hof op 2 augustus 2017.

1. De feiten

In de bestreden beschikking werden de ter zake doende feitelijke elementen alsook het voorwerp van de vorderingen correct uiteengezet, zodat het hof daarnaar verwijst en deze als herhaald beschouwt.

2. De voorafgaande rechtspleging

2.1. Op 23 maart 2017 hebben de appellanten derdenverzet aangetekend tegen de beschikking van 22 maart 2017 op eenzijdig verzoekschrift van de geïntimeerde gewezen door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, dat op 23 maart 2017 werd betekend aan de eerste, de derde en de vierde appellant.

2.2. Bij bestreden beschikking van 30 mei 2017 werd(en):

- de eisen van de appellanten zonder voorwerp verklaard bij gebrek aan actueel belang;
- aan de geïntimeerde akte verleend dat zij afstand doet van de beschikking van 22 maart 2017;
- de geïntimeerde veroordeeld tot de gerechtskosten, aan de zijde van de appellanten begroot en door de rechtbank vereffend op 640,86 EUR (dagvaarding) en 1.440,00 EUR (basis rechtsplegingsvergoeding).

3. De standpunten in hoger beroep

3.1. Op 2 augustus 2017 werd voor de appellanten een verzoekschrift tot hoger beroep neergelegd.

3.2. De appellanten vragen bij “syntheseberoepsbesluiten” neergelegd op de zitting van 25 juni 2018:

- het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- dienvolgens de beschikking van 30 mei 2017 te vernietigen en opnieuw recht doende;
- *in hoofddorde*, te oordelen dat de vorderingen van de appellanten wel degelijk een voorwerp hebben;
- bovendien het verzoek van de geïntimeerde tot afstand van geding en derhalve van de beschikking op eenzijdig verzoekschrift van de voorzitter van de rechtbank van eerste

aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, gewezen op 22 maart 2017, en van de voordelen van deze beschikking af te wijzen als onontvankelijk minstens als ongegrond;

- voorts, de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, gewezen op 22 maart 2017, op eenzijdig verzoekschrift van dezelfde dag vanwege de geïntimeerde in al haar onderdelen onmiddellijk te vernietigen en het eenzijdig verzoekschrift van de geïntimeerde van 22 maart 2017 als onontvankelijk, minstens als ongegrond af te wijzen;
- *in ondergeschikte orde*, de vordering wegens tergend en roekeloos geding ontvankelijk en gegrond te verklaren en de geïntimeerde te veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding van 1,00 EUR provisioneel wegens tergend en roekeloos geding;
- de geïntimeerde tot slot te veroordelen tot al de kosten van het geding, als volgt begroot: dagvaardingskosten: 640,86 EUR, rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: 1.440,00 EUR (bedrag aan te passen aan de op het ogenblik van de uitspraak geldende tarieven) en rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 1.440,00 EUR (bedrag aan te passen aan de op het ogenblik van de uitspraak geldende tarieven).

3.3. De geïntimeerde vraagt bij “syntheseberoepsconclusie” neergelegd op de griffie op 3 mei 2018:

- in hoofddorde het hoger beroep onontvankelijk te verklaren;
- in ondergeschikte orde, het hoger beroep af te wijzen als ongegrond;
- in elk geval de (tegen)vordering wegens tergend en roekeloos geding af te wijzen als ongegrond;
- de appellanten te verwijzen in de kosten van het hoger beroep, wat betreft de rechtsplegingsvergoeding in hoofde van de geïntimeerde begroot op 1.440,00 EUR.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van het hoger beroep

De geïntimeerde besluit in het beschikkend gedeelte van haar syntheseconclusie tot de onontvankelijkheid van het hoger beroep. Zij draagt evenwel in het motiverend gedeelte van haar syntheseconclusie geen argumenten aangaande een mogelijk onontvankelijk hoger beroep voor.

Het hoger beroep komt, naar vorm en termijn, ontvankelijk voor.

4.2. De ontvankelijkheid van het derdenverzet van de appellanten

4.2.1. De eerste rechter verleende aan de geïntimeerde akte dat zij afstand doet van de beschikking van 22 maart 2017 en verklaarde de eisen van de appellanten zonder voorwerp bij gebrek aan actueel belang.

4.2.2. De geïntimeerde heeft geen afstand van geding gedaan in de zin van artikel 820 Ger.W. Zij doet afstand van de voordelen van de beschikking van 22 maart 2017. Het betreft bijgevolg een afstand van de rechten die zij put uit deze beschikking. Een afstand van recht is een eenzijdige rechtshandeling waarvoor de aanvaarding van de appellanten niet vereist is opdat zij rechtsgeldig zou zijn.

In tegenstelling tot wat de geïntimeerde argumenteert, houdt deze afstand geenszins in dat de betreffende beschikking verdwijnt uit de rechtsorde. De beschikking blijft bestaan; de geïntimeerde heeft enkel afstand gedaan om zich er op te kunnen beroepen. Daarenboven dient vastgesteld te worden dat zij pas afstand heeft gedaan tijdens de procedure van het derdenverzet, nadat zij de betreffende beschikking had laten betekenen en de staking alzo beëindigd werd.

Door de afstand van de geïntimeerde is het derdenverzet geenszins zonder voorwerp geworden.

4.2.3. Een derde kan enkel derdenverzet aantekenen wanneer de beslissing de derde in zijn rechten benadeelt. Opdat er sprake zou zijn van een belang is niet vereist dat de derde reeds schade heeft geleden. Het volstaat dat de beslissing zijn rechten kan benadelen. De benadeling van rechten kan niet gelijk gesteld worden met schade lijden. Benadeling is immers een ruimer begrip en omvat naast de actuele of eventuele schade ook ernstige ongemakken en in het algemeen elke negatieve beïnvloeding van de eigen rechtstoestand.

De appellanten die voorhouden dat zij schade hebben geleden door de betreffende beschikking die door de geïntimeerde aan drie van hen werd betekend, bestaande uit de beknotting van hun fundamentele rechten (het recht op collectieve actie, het recht op vereniging en het recht op vrije meningsuiting) en het verhinderen van het uitoefenen van hun werk als vakbondsafgevaardigde of hoofdvakbondsafgevaardigde, hebben dan ook het vereiste belang om derdenverzet aan te tekenen. Dat belang is nog steeds aanwezig.

Het feit dat de beschikking van 22 maart 2017 slechts uitgevoerd kon worden in de periode vanaf 22 maart 2017 tot en met 22 april 2017 en deze termijn ondertussen afgelopen is en het feit dat het sociaal conflict inmiddels beëindigd is, zijn dan ook niet relevant bij de beoordeling van het belang van de appellanten om derdenverzet aan te tekenen.

4.2.4. De appellanten hebben bijgevolg het vereiste belang om derdenverzet aan te tekenen en zij hebben dat tijdig gedaan zodat het derdenverzet ontvankelijk is. Het hoger beroep is

op dat punt gegrond.

4.3. De grond van de betwisting

4.3.1. Overeenkomstig artikel 584, eerste lid Ger.W. doet de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in gevallen die hij spoedeisend acht bij voorraad uitspraak in alle zaken, behalve die welke de wet aan de rechterlijke macht onttrekt. Overeenkomstig artikel 584, vierde lid Ger.W., wordt de zaak voor de voorzitter aanhangig gemaakt in kort geding of in geval van volstreckte noodzakelijkheid, bij verzoekschrift.

Artikel 584 Ger.W. geeft de voorzitter van de rechtbank een zeer ruime bevoegdheid, namelijk alle zaken behalve die welke de wet aan de rechterlijke macht onttrekt. De voorzitter heeft dan ook de macht om in het kader van een collectieve actie van de werknemers maatregelen op te leggen die erop gericht zijn te beletten dat de grenzen van de normale en gangbare uitoefening van deze collectieve actie, die in het geval ter beoordeling voorgelegd wordt, kennelijk overschreden werden.

Er is volstreckte noodzakelijkheid in de zin van artikel 584, vierde lid Ger.W. wanneer er uitzonderlijke omstandigheden zijn die vereisen dat het recht op tegenspraak niet in de onmiddellijke beginfase van de procedure wordt gerealiseerd (zie Cass. 8 december 2014).

4.3.2. Omtrent de volgende punten bestaat er geen discussie tussen partijen:

- sinds 20 maart 2017 is er een staking aan de gang in een aantal afdelingen van het bedrijf waarbij een veertigtal werknemers staken, wat een effect heeft op de afdeling waarin de productie plaatsvindt;
- er zijn sinds die datum onderhandelingen bezig tussen de directie en de vakbondssecretarissen, maar de vergadering van 22 maart 2017 heeft geen oplossing gebracht, maar één geschilpunt (nl. betaling van de stakingsuren) bleef onopgelost.

Uit de vaststellingen van de gerechtsdeurwaarder op 22 maart 2017 blijkt dat:

- de lijnen in de fabriek niet draaien en er geen arbeiders aanwezig zijn;
- Bruno Vermeulen, operator assemblage, aan de gerechtsdeurwaarder verklaarde dat hij aan het werk wil gaan, dat hij met de heftruck een afgewerkt product aan een vrachtwagen aan het Haringdok wil gaan leveren, dat de toegang wordt geblokkeerd door een menselijke ketting van een 40-tal stakers;
- de heer Bertelee van de geïntimeerde ten aanzien van de gerechtsdeurwaarder twee vakbondsafgevaardigden in deze groep identificeert als de eerste en de tweede appellant;

- de stakers weigeren doorgang te verlenen aan de heftruck op vraag van de gerechtsdeurwaarder;
- op een andere weg naar het Haringdok een voorwerp was geplaatst door de stakers en dat deze op vraag van de gerechtsdeurwaarder door mevrouw Carlier namens de geïntimeerde wordt verwijderd met een heftruck waardoor de heer Vermeulen kan doorrijden tot op het dok;
- een 25-tal stakers vervolgens de toegang tot de betreffende vrachtwagen verhinderen, dat zij op vraag van de gerechtsdeurwaarder deze toegang niet vrijmaken en dat zij hun identiteit niet kenbaar maken aan de gerechtsdeurwaarder;
- de vrachtwagen vervolgens naar de binnenkoer rijdt om aldaar geladen te kunnen worden, maar dat de poort van de sluis naar de binnenkoer geblokkeerd is door de stakers, doordat er een veiligheidshandschoen voor het oog is geplaatst;
- na het verwijderen van de handschoen de stakers voor de heftruck gaan staan en de toegang verhinderen;
- één van de stakers, zijnde de derde appellant, aan de gerechtsdeurwaarder verklaart dat er geen toegang zal verschaft worden zolang de directie niet met oplossingen komt;
- op de afdeling "Tagging" zes werkwilligen niet tot het labelen van de binnengekomen stock kunnen overgaan, omdat de stakers op de stock gaan zitten;
- ook daar een menselijke ketting wordt gevormd die de heftruck bestuurd door een werkwillige, hindert en dat één van de actievoerders wordt geïdentificeerd als Ercan Fatih.

Op basis van hoger vermelde feitelijke vaststellingen dient vastgesteld te worden dat:

- het stakingsrecht dat wordt gewaarborgd door artikel 6.4 van het Europees Sociaal Handvest, op vreedzame wijze werd uitgeoefend door de appellanten; er geen geweld of bedreigingen werden geuit ten aanzien van de werkwilligen of de directie; er evenmin beschadigingen werden aangebracht door de actievoerders in het bedrijf van de geïntimeerde; de sociale acties enkel bestonden uit het vormen van blokkages door menselijke kettingen, uit het "saboteren van de poort" door het plaatsen van een veiligheidshandschoen voor het oog en uit het gaan zitten op de te labelen dozen; dergelijke acties evenmin als een vorm van intimidatie kunnen beschouwd worden;
- door de gerechtsdeurwaarder op aangeven van de directie van de geïntimeerde een aantal actievoerders konden geïdentificeerd worden.

Daarnaast stelt het hof vast dat:

- in het proces-verbaal van 22 maart 2017 nergens wordt vastgesteld dat werkwillige werknemers het bedrijf niet konden betreden of dat zij op enige wijze werden bedreigd of geïntimideerd;
- in het proces-verbaal van 22 maart 2017 nergens wordt vastgesteld dat de stakers de andere werknemers geen keuze lieten om al dan niet deel te nemen aan de staking en de sociale actie;
- er nergens sprake is van actievoerders die geen werknemers van de geïntimeerde waren of deel uitmaakten van de vakbondsafvaardiging en die dus niet identificeerbaar waren voor de geïntimeerde.

Gelet op de voorgaande gegevens is er dan ook geen sprake van volstrekte noodzakelijkheid in de zin van artikel 584, vierde lid Ger.W.

Het opleggen van de betreffende maatregelen op eenzijdig verzoek van de geïntimeerde in de hoger geschetste omstandigheden, vormt een beperking van het stakingsrecht, zoals gewaarborgd door artikel 6.4 van het Europees Sociaal Handvest.

Het derdenverzet is bijgevolg gegrond en de bestreden beschikking wordt dan ook hervormd.

4.4. De vordering wegens tergend en roekeloos geding

Uit het enkele feit dat het derdenverzet van de appellanten gegrond is en het verzoek van de geïntimeerde op basis van artikel 584 Ger.W. wordt afgewezen, volgt niet dat het geding op tergende en roekeloze wijze werd ingesteld.

De appellanten leveren dat bewijs niet zodat deze vordering ongegrond is.

5. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof:

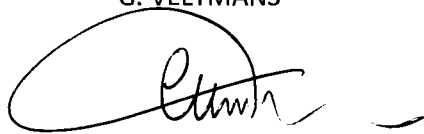
- verklaart het hoger beroep van de appellanten ontvankelijk en gegrond;

- hervormt de bestreden beschikking en oordeelt opnieuw;
- verklaart het derdenverzet ontvankelijk en gegrond;
- hervormt de beschikking gewezen op 22 maart 2017 op eenzijdig verzoek van de geïntimeerde, oordeelt opnieuw en wijst het verzoek van de geïntimeerde op basis van artikel 584, vierde lid Ger.W. af;
- verklaart de vordering wegens tergend en roekeloos geding ontvankelijk doch ongegrond;
- veroordeelt de geïntimeerde tot de kosten van de beide aanleggen en vereffent die aan de zijde van de appellanten gevallen kosten als volgt: dagvaardingskosten: 640,86 EUR, rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: 1.440,00 EUR en rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 1.440,00 EUR.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **ZEVENTIEN SEPTEMBER TWEE-DUIZEND ACHTTIEN** door:

M. BLEYENBERGH
B. CATTOIR
H. COENEN
G. VELTMANS

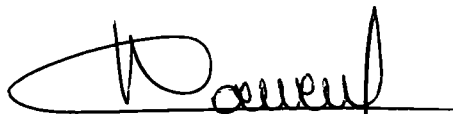

G. VELTMANS

B. CATTOIR

voorzitter
raadsheer
raadsheer
griffier

H. COENEN

M. BLEYENBERGH

